

Det tør formentlig kaldes et meget beskedent og rimeligt Krav, at der tilsikres en Tjenestemand, som har 24 Aars Statstjeneste bag sig, mindst 1 Alderstillæg i den Lønningsklasse, hvori han bliver ansat, og at en Tjenestemand, med 32 Aars Statstjeneste bag sig, paa samme Maade tilsikres mindst 2 Alderstillæg.

Tilføjelsens finansielle Rækkevidde vil være ganske ringe, idet den kun faar reel Betydning for Undtagelsestilfælde. Ved de hyppigste Avancementer paa de nævnte Alderstrin — f. Eks. fra 1ste eller 2den Lønningsklasse til 5te eller 8de eller fra 13de Lønningsklasse til 15de, 16de eller 17de Lønningsklasse — vil den krævede Anciennetet forud være sikker. Men undtagelsesvis vil der meget let kunne forekomme Avancementer, hvor en Tjenestemand i sin modnere eller ældre Alder vil miste *helt* sin hidtil vundne Anciennetet og praktisk talt maa begynde forfra med at samle Tjenestealder til Alderstillæg og muligvis end ikke nogen Sinde kan naa den ny Klasses Slutningsløn.

Da baade Kommissionen og Regeringsforslaget øjensynlig har bestræbt sig for at afhjælpe de nugældende abnorme Avancementsforhold, turde denne lille Tilføjelse, hvis finansielle Betydning for Statskassen er minimal, men for de enkelte Tjenestemænd meget stor, ikke finde Modstand.

Ved „Etaten“ forstås ikke blot de praktiske Stillinger i Etaten, men for Post- og Toldvæsenets Vedkommende ogsaa Centraladministrationen, derunder Revisionen. Det har ikke været muligt at indføre dette i Paragraffen, men Lønningsudvalget maa meget ønske, at det maatte blive nævnt udtrykkeligt i det højtærede Udvalgs Bemærkninger til Regelen.

ad § 7.

- 3) Efter 1ste Punktum formuleres Paragraffen saaledes:

Dette Afdrags Størrelse fastsættes af vedkommende Minister under Hensyn til Boligens Beskaffenhed, men kan ikke overstige $\frac{1}{8}$ af den for den paagældende Bolig fastsatte Begyndelsesløn.

Denne Ændring tilsigter kun at stille alle Tjenestemænd, som Lovforslaget har stillet Tjenestemændene af 1ste til 9de, 12te og 13de Lønningsklasse.

ad § 16.

- 4) Paragraffen udgaar, med Undtagelse af sidste Punkt.

Efter Lovforslagets Regel vilde f. Eks. Kontorchefer i Centralbestyrelsen, naar de udgaa til Embede under Lønningsloven, som oftest straks erholde højest Lønning i 20de og 2 Alderstillæg i 21de Lønningsklasse, uanset hvor kort Tid de have været Kontorchefer, men dette maa antagelig ikke have været Hensigten.

I Fald § 5, 1ste Stykke, faar den af Udvalget foreslaaede Tilføjelse, og Centraladministrationen, derunder Revisionerne, medindbefattes under Ordet „Etater“, ville de paagældende være ligestillede med Etaternes Tjenestemænd.

ad § 17.

- 5) Efter 1ste Punkt indsættes Komma og indføjes følgende Ord: „dog at §§ 3, 5 og 6 gives tilbagevirkende Kraft paa de nu allerede ansatte“.

Som nyt 2det Stykke indføjes: „Saafremt nogen ved denne Lovs Ikrafttræden ansat vilde have været gunstigere stillet, ifald han var forbleven i den sidste af ham beklædte lavere Stilling, fastsættes hans Løn under Hensyn hertil saaledes, at hans Alderstillæg beregnes efter den Løn, han vilde have opnaaet i den lavere Stilling, dersom denne Lovs Lønningssatser havde været gældende.“

Denne Regel er ganske nødvendig for at hindre det urimelige Forhold, 1) at den Tjenestemand, som er ansat under de ældre Lønningslove uden at medtage Anciennetet, erholder væsentlig ringere Indtægt end den, der ansættes efter den ny Lov, og 2) at den Tjenestemand, som er avanceret op i højere Lønningsklasse før Lovens Ikrafttræden, selv med Anvendelse af § 5, vil blive ugunstigere stillet end en Tjenestemand med samme Tjenestetid, men som ikke er avanceret.

Eksempel paa det første: En Tjenestemand paa 2,500 Kr. i Grundlønning efter de nugældende Lønningslove er i 1907 avanceret til et Embede paa 3,200 Kr. — et meget almindeligt Avancement — efter at have opnaaet alle sine Alderstillæg o: 3,300 Kr. i den tidligere Stilling. Han mister derved alle sine Alderstillæg og vil